

Udvalget finder det herefter nødvendigt, at der indtil videre ydes et fast statstilskud til produktionen, jfr. VII. Dette tilskud vil give et nyt udgangspunkt for den fremtidige indkomstpolitik.

III. Forslag om indkomstforbedringer.

A. Forhøjelse af arbejdsindtægterne.

Ved udarbejdelsen af skitseforslaget har grundsynspunktet været, at indkomstforbedringerne bør gives på en sådan måde, at de øger produktiviteten, fremmer indsatsen og medfører mindst mulige forøgelse af omkostningerne i erhvervslivet.

1. Indhandlingspriserne.

Et detaljeret forhandlingsgrundlag for samtlige produkter udarbejdes af KGH, når underudvalget har angivet en finansiel ramme for forhøjelserne. Underudvalget skal dog tilslutte sig, at der anvendes følgende retningslinier med hensyn til ændringer i prisstrukturen:

- a) Den sæsonmæssige prisdifferentiering af fiskepriserne udbygges. Priserne i højsæsonen bør forhøjes mindst muligt.
- b) Den geografiske prisdifferentiering udbygges, enten direkte over prisfastsættelsen eller i form af en videregående udbyttedelingsordning, hvor bonus'en er kædet sammen med de enkelte produktionssteders driftsresultat.
- c) Endvidere må man regulere priserne på visse produkter op og ned for at bringe dem i nærmere overensstemmelse med det økonomiske resultat af eksporten.

2. Lønningerne.

Som hovedregel gennemføres der en gennemsnitlig lønforhøjelse med en ensartet procent for alle løngrupper. De udsendtes lønniveau forhøjes dog ikke.

Bestående urimeligheder, hvorefter samme arbejde aflønnes vidt forskelligt efter ansættelsesform, må dog udjævnes, således at lønnen til visse grupper må forhøjes med mere end gennemsnittet og til andre med mindre.

a) Ikke-faglærte.

Grundsynspunktet for, hvorledes den gennemsnitlige forhøjelse skal ydes, må være, at de mest effektive og kvalificerede arbejdere skal have den største lønfremgang, men grundlønnen bør også forhøjes.

Da de lavestlønnede ikke vil nyde godt af de ovennævnte udjævningstillæg, afsættes yderligere et beløb, jfr. VIII, til forhøjelse af de effektivitetsfremmede tillæg til denne gruppe.

Man kan benytte en eller flere af de følgende fremgangsmåder ved gennemførelse af lønforhøjelserne:

Forhøjelse af grundlønnen.

Forhøjelse af de personlige tillæg og evt. af kvalifikationstillægget.

„Stabilitetstillæg“, der udbetales én eller få gange om året.

Udbyttedelingsordningen kan udvides til lønarbejderne, evt. excl. løsarbejdere. Denne ordning vil dog kun kunne gælde for en begrænset del af de ikke-faglærte arbejdere.

Akkordafønning skal anvendes i videst mulig udstrækning. Akkordsatserne forhøjes kun for så vidt de ikke ligger tilstrækkeligt over den nye gennemsnitlige tidløn.

b) Faglærte og handels- og kontormedhjælpere under GAS.

Lønforhøjelserne for disse grupper bør antagelig være større end gennemsnittet, jfr. i øvrigt under a.

Begrundelsen herfor er både hensynet til at opmuntre til uddannelse og ønsket om den tidligere nævnte udjævning.

c) Overenskomstlønnede uden for GAS (telegrafister, teknikere, sygeplejersker m. fl.).

Denne gruppe kan i øjeblikket kun ansættes på udsendte vilkår.

I stedet for som nu at anvende de respektive danske overenskomster afsluttes der fremover specielle overenskomster for Grønland med de pågældende fagorganisationer. Disse overenskomster skal omfatte såvel ikke-udsendte som udsendte.

Overenskomster opbygges principielt som minimallønsordninger.